

Rapport fra el-fiske i den øvre delen av Ingedalsbekken 3.11.2011.

Innledning:

I forbindelse med montering av terskler inne i røret under E-6 ved Ingedal sommeren 2011 ble det observert bra med ørret ovenfor røret/kulverten høsten 2011. Dette viste at tiltaket var vellykket. Noe av hensikten med denne undersøkelsen var å finne ut hvor langt sjørørret kan vandre i bekkesystemet. Tersklene inne i røret/kulverten har lettet oppgangsforholdene for sjørørret vesentlig, og i prinsippet har sjørørret nå fri adgang til hele bekkesystemet. De øvre delene av Ingedalsbekken har tidligere ikke blitt el-fisket, men observasjoner har avdekket at det finnes gode gyte- og oppvekstområder for ørret i det aktuelle området. El-fisket ble utført av undertegnede og Andreas Johansen i Skjeberg og Omegn JFF.

Områdebeskrivelse:

Den øvre delen av Ingedalsbekken blir i denne rapporten betegnet som området fra Oremohaugen ca. 400 meter sør for Rokkeveien (Rv. 599) og videre oppover til ca 200 meter ovenfor Rokkeveien. Omtrent midt mellom gårdene Prangerød og Gåserød deler bekken seg i to løp hvorav det vestre løpet, Ingridtjernbekken går mot Ingridtjern, mens det østre løpet, Vesttorpbekken, går innover mot Sørleklev og Rokkesletta. Kantvegetasjonen er godt utviklet i området, og består for det meste av svartor.

I denne rapporten har vi konsentrert oss om den delen av bekken som ligger ca. 200 meter på begge sider av Rokkeveien, i området mellom Prangerød og Gåserød. Se fig.1.

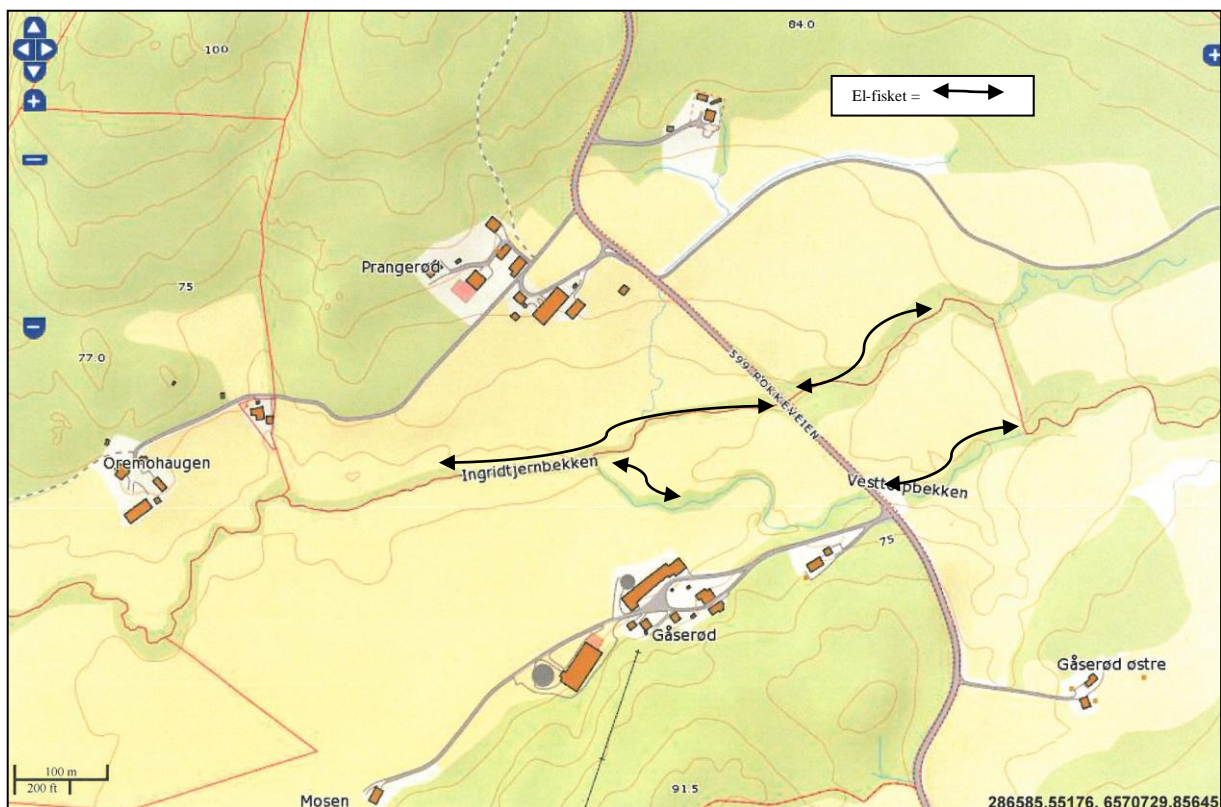

Fig. 1. Kart over de øvre delene av Ingedalsbekken (Vesttorpbekken og Ingridtjernbekken) som viser hvilke områder som ble undersøkt/el-fisket.

Materiale og metode:

Til el-fisket ble det brukt et apparat av typen FA-3. Apparatet var innstilt på høy spenning og høy frekvens. De aktuelle områdene av bekken ble avfisket en gang gående motstrøms. All

fisk som ble fanget ble oppbevart i plastbøtte med vann, og lengdemålt til nærmeste hele cm før de ble sluppet tilbake i bekken.

Resultater:

Det ble til sammen fanget 52 ørreter under el-fisket. Ørretene var i lengdegruppen 7-38 cm.

Det ble ikke fanget andre arter enn ørret.

Figurene 2-5 viser lengdefordelingen til ørreten fanget på de ulike delene av bekken. Figurene 6 - 11 viser bilder fra el-fisket og en del av fangsten.

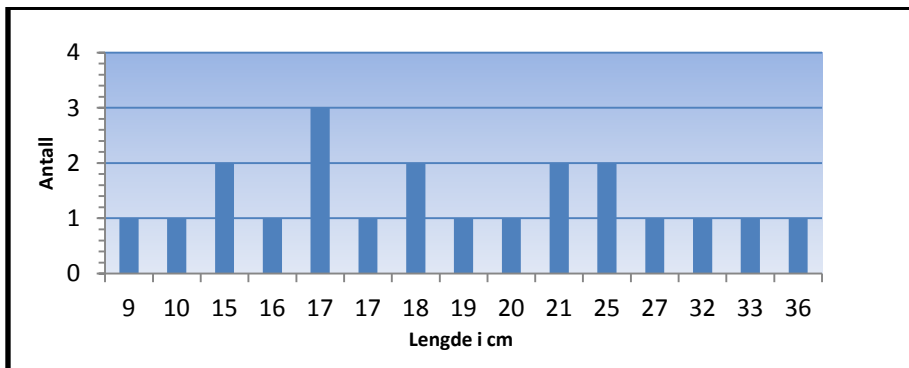

Fig. 2. Lengdefordeling til ørret fanget i hovedløpet nedenfor bekkedelet.

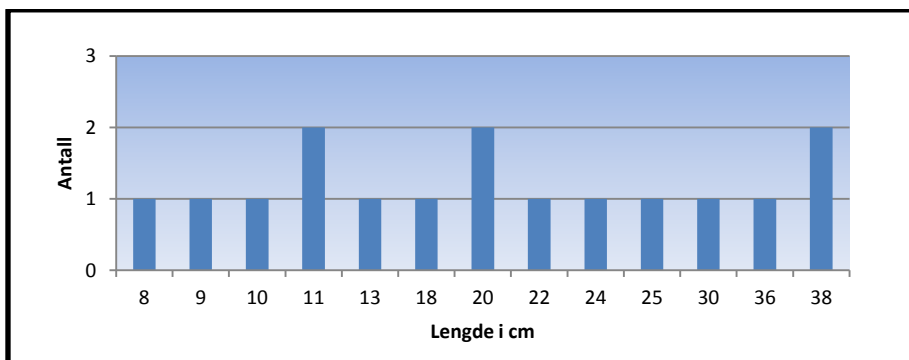

Fig. 3. Lengdefordeling til ørret fanget i Ingridtjernbekken nedenfor Rokkeveien.

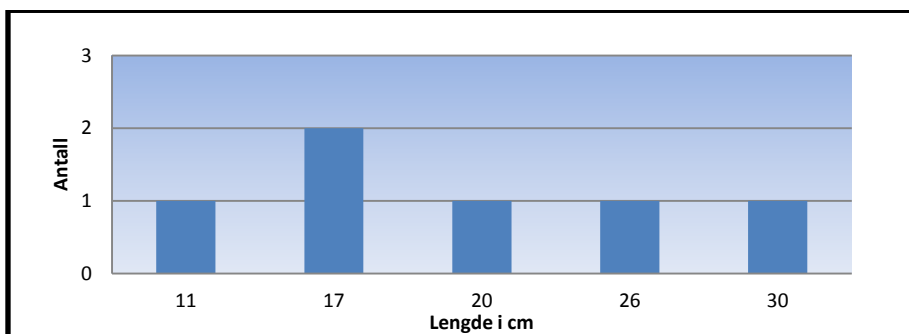

Fig. 4. Lengdefordeling til ørret fanget i Vesttorpbekken nedenfor Rokkeveien.

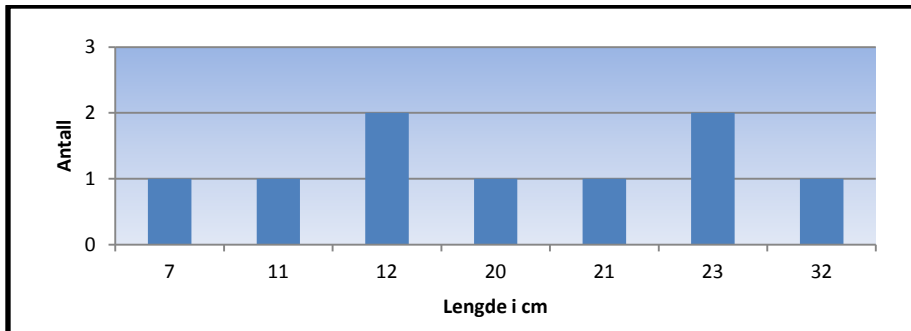

Fig. 5. Lengdefordeling til ørret fanget i Vesttorpbekken ovenfor Rokkeveien.

Fig. 6. Andreas Johansen under el-fiske i Vesttorpbekken.

Fig. 7. Gytefisk og ungfisk (0+) fra Ingridtjernbekken

Fig. 8. Stasjonære hanner fra Ingridtjernbekken.

Fig. 9. Ungfisk (1+ og 2+) fra Vesttorpbekken.

Fig. 10. Utgytt hunnfisk fra hovedbekken.

Fig. 11. Stasjonær hannfisk fra hovedbekken.

Diskusjon:

El-fisket viser at sjøørreten kan vandre ca. 10 km opp i Ingedalsbekken. Mellom gårdene Prangerød og Gåserød deler hovedbekken seg i to, Ingridtjernbekken og Vesttorpbekken. I Vesttorpbekken kan ørreten antakelig vandre helt inn mot Sørleklev og Rokkesletta. Dette må undersøkes nærmere. I denne undersøkelsen ble Vesttorpbekken el-fisket opp til ca. 200 meter ovenfor Rokkeveien, og det ble fanget fisk hele veien. I Ingridtjernbekken ble det ikke fanget fisk ovenfor Rokkeveien, til tross for gode oppvekstområder på oversiden. På nedsiden av Rokkeveien ble det fanget 16 ørreter. Passasjen under Rokkeveien var ikke noe definitivt vandringshinder for ørret verken i Vesttorpbekken eller i Ingridtjernbekken, så grunnen til at det ikke ble påvist fisk ovenfor Rokkeveien i Ingridtjernbekken må ha andre årsaker. Muligens kan det ha sammenheng med vannkvaliteten. Ingridtjernbekken var preget av humøst, brunt vann, mens i Vesttorpbekken var vannet mer blakket. På den annen side ble det funnet bra med fisk i Ingridtjernbekken nedenfor Rokkeveien, så det blir spennende å se om ørreten etter hvert også vil ta i bruk områdene ovenfor.

En forholdsvis stor andel av ørretene som ble fanget var stasjonære hanner som sannsynligvis lever hele livet i bekkesystemet. Flesteparten av ørretene større enn 25 cm antas å være ørret som er klekket ut i Ingedalsbekken, og som senere har vandret ut i sjøen (Skjebergkilen) som smolt. Etter et par år i sjøen har de så vandret tilbake for å gyte (sjøørret). Som regel er det hunnfisken som velger denne strategien.

Det er grunn til å tro at Ingedalsbekken etter hvert vil framstå som en svært produktiv sjøørretbekk. Bekken er av en størrelse og lengde som gjør at den har et stort potensial som gyte- og oppvekstbekk for sjøørret. Tersklene som ble montert i kulverten/røret under E-6 ved Ingedal sommeren 2011 har ført til at oppvandrende sjøørret nå kan vandre fritt opp i bekken og ta i bruk hele bekkesystemet til gyting og oppvekst, slik det var før røret/kulverten ved Ingedal ble anlagt på midten av 80-tallet. Habitatforbedringer i form av utlegging av gytegrus og stein har gjort forholdene bedre for gyting/oppvekst i Ingedalsbekken. Skjeberg og Omegn JFF har i de senere åra lagt ned en stor frivillig innsats i forbindelse med dette.

Kommunen har et særlig ansvar for å se til at bekken blir tatt vare på (Lov om laksefisk og innlandsfisk m.v. av 15. mai 1992, § 7). Grunneierne må gjøres oppmerksom på at bekken er viktig for sjøørret, og må tas med på råd når det skal settes i verk med eventuelle nye tiltak i bekken.

Moss 20.12.2011

Leif R. Karlsen
Fiskeforvalter

